

Den Haag, 2 maart 2010

Aan: voorzitter en leden van de programmacommissies van politieke partijen

Betreft: programma-advies Taskforce Biodiversiteit & Natuurlijke Hulpbronnen

U werkt momenteel aan het verkiezingsprogramma van uw politieke partij. Deze verkiezingen bieden de mogelijkheden het herstel van de Nederlandse economie een duurzame basis te bieden, de Nederlandse concurrentiepositie te verbeteren en een significante bijdrage te leveren aan mondiale uitdagingen op het vlak van armoedebestrijding, welvaartsverdeling en ecologie. Met klem vraag ik daarom uw aandacht voor het werk en de aanbevelingen (zie bijlage) van de Taskforce Biodiversiteit & Natuurlijke Hulpbronnen.

In essentie kunnen de aanbevelingen van de Taskforce worden verrat in de volgende boodschap: *'Behoud en duurzaam gebruik van biodiversiteit en ecosystemen en een billijke verdeling van lusten en lasten daarvan zijn een basisvoorwaarde voor duurzaam economisch herstel. Nederland kan een impuls geven aan mondiaal herstel van biodiversiteit en tegelijkertijd de Nederlandse concurrentiepositie verbeteren, door ambitieuze doelen te stellen met prioriteit bij voedselzekerheid, actief investeren in duurzame industriepolitiek, werk maken van effectieve gebiedsbescherming en inzet van economische instrumenten.'*

Biodiversiteit, de verscheidenheid van genen, soorten en ecosystemen, is het natuurlijk kapitaal van onze wereld. Deze biodiversiteit wordt momenteel ernstig bedreigd door onduurzaam gebruik. Het tempo van verlies van biodiversiteit zal bij onveranderd beleid de komende decennia drastisch versnellen en bedreigt de houdbaarheid van economisch herstel.

De economische kosten van biodiversiteitsverlies zijn tot voor kort grotendeels genegeerd. De mondiale studie 'The Economics of Ecosystems and Biodiversity' heeft in recente publicaties (2008) aangetoond dat deze kosten uiterst significant zijn en oplopen tot jaarlijks 7% van het mondiale GBP in 2050. Business as usual is voor beleid geen optie: het staat duurzaam economisch herstel in de weg en drijft miljoenen mensen in honger en armoede, nu maar zeker ook in de toekomst met een snel groeiende wereldbevolking. Het stoppen van het dramatische verlies van biodiversiteit vormt daarom, met klimaatverandering, de meest belangrijke milieuoopgave van de komende decennia.

Met de miskennis van het economisch belang worden ook belangrijke kansen niet benut. Ecosystemen leveren de meest effectieve klimaatregulering, en bieden een kosteneffectieve natuurlijke oplossing voor mitigatie en adaptatie. Ecosysteemdiensten zijn in onze wereld ook vaak vervangen door technologische oplossingen. Herstel van ecosystemen en innovatief gebruik van de goederen en diensten die deze leveren bieden kansen voor economische groei, werkgelegenheid en welvaartsstijging.

In 2006 deden meer dan 80 CEO's daarom in een open brief een oproep aan politiek en formateur om ambitieus beleid te formuleren en daarbij ook het bedrijfsleven en de sterke kanten van de Nederlandse industrie te betrekken. De Taskforce Biodiversiteit & Natuurlijke Hulpbronnen formuleert daartoe aanbevelingen.

Uiteraard ben ik graag bereid een nadere toelichting te geven.

Hoogachtend,

Hans Alders,
Voorzitter van de Taskforce Biodiversiteit & Natuurlijke Hulpbronnen

Bijlage 1: aanbevelingen Taskforce voor politieke partijen

Maatschappelijke opgave

Nederland heeft zich mondiaal (Biodiversiteitsverdrag, 1992) verplicht tot het behoud en duurzaam gebruik van biodiversiteit en een eerlijke verdeling van de lusten en lasten daarvan. De uitdaging voor de komende jaren is driedelig en bestaat uit:

- een beter begrip van de waarde (ook monetair) van biodiversiteit en de daaraan verbonden ecosysteemdiensten;
- het structureel integreren van de waarde van dit natuurlijk kapitaal in economisch beleid;
- het uitvoeren van maatregelen gericht op het tegengaan van de achteruitgang van het natuurlijk kapitaal op een efficiënte en rechtvaardige manier.

Kernaanbevelingen

De maatschappelijke opgave vraagt om ambitieus beleid, nationaal en internationaal. De volgende aanbevelingen zijn daarbij cruciaal:

1. Stel ambitieuze biodiversiteitdoelen voor de langere termijn die invulling geven aan de internationale verantwoordelijkheid van Nederland en die inspelen op de creativiteit en het oplossend vermogen van bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties.
Twee voorstellen van de Taskforce zijn het aanzienlijk terugdringen van de ecologische voetafdruk van de Nederlandse burger in 2020 en de ambitie om de industrie biodiversiteitsneutraal te laten zijn (No Nett Loss-principe).
2. Geef prioriteit aan voedselzekerheid én voedselkwaliteit voor een wereldbevolking van 9 miljard mensen in 2050. Benut en versterk de Nederlandse expertise en ondernemingskracht voor internationale efficiencyverbetering en duurzame productieverhoging in de landbouw en voor een overgang van wildvangst naar duurzame kweek in de visserij.
Schep daarmee ruimte voor herstel van natuurlijke ecosystemen en ecosysteemdiensten. Verduurzaam de productie én consumptie van dierlijke eiwitten met een beleidsmix waarbij de overheid de consument aanspreekt, de producent innoveert en de prijzen de ware kosten beter weerspiegelen.
3. Investeer in een groene industriepolitiek, waarmee strategische posities van Nederland (kennisland bij uitstek waar het gaat om landbouwproductie, thuisbasis voor een aantal relevante industrieën die koploper zijn in het streven naar meer duurzaamheid) worden versterkt.
Leg bij de ontwikkeling van een bio-based economie de absolute prioriteit bij hoogwaardige producten en gebruik reststromen voor biofuels. Beperk het gebruik van biofuels tot activiteiten waarvoor geen andere duurzame energie bestaat.
4. Zet betekenisvolle stappen bij ontwikkeling én benutting van economische instrumenten voor de integratie van de waarde van biodiversiteit en ecosysteemdiensten in beleid. De Taskforce noemt daarbij ondermeer het voortvarend vormgeven en benutten van het REDD-mechanisme voor bossen, het hanteren van een lagere discontovoet voor biodiversiteit, het ontwikkelen van bonus/ malus systemen voor duurzame producten, het doorvoeren van een ambitieuze fiscale vergroeningsagenda en het instellen van duurzaamheidsnormen zodat per 2020 de import van commodities als hout, palmolie en soja duurzaam is.
5. Investeer in effectieve gebiedsbescherming, in de ontwikkeling van ecologische netwerken en in herstel van ecosystemen die cruciaal zijn voor adaptatie aan klimaatverandering. De Taskforce legt daarbij accenten bij de koraalriffen in ons Koninkrijk, bij bossen en wetlands in Suriname en Indonesië en bij integrale gebiedsinvesteringen in landen waar de biodiversiteit

onder druk staat en ook het Nederlands bedrijfsleven actief is (Brazilië, Kenya, Indonesië). Betrek de lokale bevolking in een zo vroeg mogelijk stadium bij dit beleid.

6. Respecteer in eigen land reeds gestelde doelen voor het behoud van biodiversiteit. Toon daadkracht in het realiseren van een robuuste Ecologische Hoofdstructuur en Natura 2000 en investeer in het herstel van biodiversiteit buiten de EHS door innovatieve combinaties van natuur, landbouw en stedelijke functies. Ga door met het verbeteren van de milieu-omstandigheden voor kwetsbare natuurwaarden.

7. Zorg voor adequate en volledige integratie van biodiversiteit en ecosysteemdiensten in andere beleidsterreinen en formuleer een ambitieuze coherentie-agenda, nationaal en internationaal.

Concreet roept de Taskforce op tot ondermeer verdere benutting van de synergie met klimaatbeleid (zowel in termen van mitigatie, o.a. door benutting van REDD als van adaptatie), het verkennen van de grenzen van de WTO in relatie tot agenda's op het gebied van biodiversiteit, klimaat en landbouwbeleid, tot benutting van het Gemeenschappelijk Landbouw- en Visserijbeleid en tot het versterken van groene investeringen in het Nederlandse OS-beleid.

8. Investeer in onderwijs, onderzoek en communicatie over biodiversiteit. Betrek burgers bij deze problematiek en spreek ze aan in hun rol als consument.

Bijlage 2: samenstelling Taskforce Biodiversiteit & Natuurlijke Hulpbronnen

Hans Alders (voorzitter)

Bedrijfsleven:

Jan Ernst de Groot

Wout Dekker

Jan Zuidam

Albert Jan Maat

Maatschappelijke organisaties:

Teo Wams

Roger van Bortel

Farah Karimi

Daniëlle Hirsch

Nico Roozen

Wetenschap:

Rudy Rabbinge

Rik Leemans

Overheden:

Marijke Vos

Onno Hoes

Henk de Jong (waarnemer)

Secretarissen:

Erik van Zadelhoff

Arthur Eijs